

ಲಕಲಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಸಿಕಲ್ಲು ಹಂತಿಯ ಉತ್ತರನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪುರಾತನ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಕಾಣತೋಡಿತು. ಹೆಚ್ಚಿಗಂತೂ ಅದು ದಿವಾನಿಬಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಗಣ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಗೊಡ್ಡೆಮೇಲ್ಮೈಯಂತೆ ಕರಿಕರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ನನ್ನ ವರ್ಗಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಡ್ಡೆವಂತೆ ಬಾನು ಅದನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಒಂದು ಮಸಲತ್ತು ಹೊಡಿದಳು. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪಾಸಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ಯಾಮುನಮ್ಮನ ಸುಪ್ರತನ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿದಳು. ದ್ವಿಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಬಂದ ಅರ್ಜಿದಾರನ ಮುಖನೋಡಿದೆ. ಹದಿಹರೆಯಿದ ಪ್ರೋರ. ದನಿಯೋದೆದು ಮೇಲ್ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಮೀಸೆ ಚೆಗುರುತ್ತ ನನ್ನ ತಾರುಣ್ಯವನ್ನೇ ನೆನಿಸಿಸುವಂತಿದ್ದ ರಾಜನೋಡಿದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಅರ್ಥರಾಜ್ಯದ ಪಾಲುಕೆಳಲು ಬಂದ ಅದ್ವಾತಾಲಿ ದಾರಿಹೋಕನಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣ ಘಳಘಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ವೇಕಲ್ಲು, ಸ್ವೇಕಾಗದ ಕೇಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದ ಪ್ರೋರ್ಸ್ ರಾಣಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ವಾಹನವಾಗುವ ಬದಲು, ಹುಡುಗನ ಕೈಕಾಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ಅದರತ್ತ ಹೊನೆಯ ಸಲವೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಗಾಳಿ-ಬೆಳಕು ಬೇಕು ಎಂದು ಅದು ಆರ್ಥಸ್ತರ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನಸಾರೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟಿ. ಆತ ಅದನ್ನು ನವಶಿಖಾಂತ ತೋಳೆದು ಚೊಕ್ಕಗೊಳಿಸಿ ಕ್ರಕ್ಕೆ ಹವಾ ತುಂಬಿ, ಹಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬೀದಿಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು. ಸಾವಾರನಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ವೇಕಲ್ಲು, ಕಿಂದರಜೋಗಿಯ ಹಿಂದೆ ಮಿಶ್ರಿಯಿಂದ ಹೋದ ಹೊಮ್ಮನಹಕ್ಕಿಯ ಬಾಲಕರ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೇಂದೂ ವಾಪಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸುಂದು ಬೀಸಿ ಒಗೆಯುವ ಮನಗೆ ಹೇಗೆತಾನೇ ಮರಣಿತು?

ನೆನಿಸಿನ ಸುರಾಜಿ ಬಿಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನಮೋಕ್ಕಂಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಿರುಸು ಕಲಹಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಮಧುರಮಿಲನಕ್ಕೆ ಹಿಲಿಕೆ ಹಾಕುವ ಅಭಿಸಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು ಬ್ಯಾಸಿಕಲ್. ಸ್ಮಾರಕರು ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪೈಪೀಗಳು, ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಅಡ್ಡಾಡುವರು. ಆದರೆ ತೇಲಚಾಲಿತ ವಾಹನಗಳು ಸಾವಾರ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ತೋರಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇಲೇಟರ್ ಒತ್ತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸುವದೆಂತಹ ಮಹಾಕಾರ್ಯ? ಅಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿದ್ವರೆ ಅದು ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ್ದು ಎಂಬಿನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ರಸ್ತೆಗೆ. ಸಾವಾರರ ಕಸುವಿನ ವಿರೇಖೀರೇ ಒರೆಗಲ್ಲೀಂದರೆ ಸ್ವೇಕಲ್ಲು. ನಾನು ಸೆಕೆಂಡ್ ಶೋ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಹೆಚ್ಚಿ ಮಹ್ಕಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಚ್ಚಾರಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಢ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮನಗೆ ಬಂದ ಸ್ನಿವೇಶ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರಿಗೆ ಜಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮದ್ದಾಗಾಡು, ಬ್ರೇಕು ಇಲ್ಲದ ಸ್ವೇಕಲನ್ನು ವ್ಯತ್ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತ ಎಂಬೆ-ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕುವನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಯಾರು?

ತಾಗಲೂ ಕಟ್ಟಿದಬಿತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಸೀರೆ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಮದದಿಯನ್ನು ಪೆಡಲಿನ ಶ್ರುತಿಯೊಂದಿಗೆ ತ್ವಿಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ದುಡಿಮೆಯ ತಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಾವಾರರ ಚಿಕ್ಕ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಮಹ್ಕಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಪೋಜಕರ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಮಾರಕರು ಕುಗಳ ಹಿಂಬದಿ ‘ತುಂಟಮುಡುಗನ ಸೊಂಟಾಸುತ್ತಿ’ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ತಲೆಯಾಣಸಿ ಕೂರುವ ಹತ್ತಾರು ವಿನ್ಯಾಸದ ಬ್ಯಾಸಗಳು